

Носенко А. І. Живопис Сергія Лозовського: «Музично-поетичний реалізм» // Шості Платонівські читання / А. І. Носенко : тези доповідей Міжнародної наукової конференції. – Київ: НАОМА, 2019. – С. 114-115.

Ключові слова: Сергій Лозовський, одеська мистецька школа, пленер, традиція, пейзаж.

Анотація: проаналізовано творчість Заслуженого художника України, педагога-просвітителя Сергія Володимировича Лозовського, визначено особливості творчого методу майстра та стилістику його живописних творів.

Носенко Анна Іванівна

Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К.Д. Ушинського

Доцент кафедри образотворчого мистецтва

Кандидат мистецтвознавства, доцент

т.м. 097-506-84-64.

annetn2002@mail.ru

ЖИВОПИС СЕРГІЯ ЛОЗОВСЬКОГО: «МУЗИЧНО-ПОЕТИЧНИЙ РЕАЛІЗМ»

Ключові слова: Сергій Лозовський, одеська мистецька школа, пленер, традиція, пейзаж.

Заслужений художник України Сергій Володимирович Лозовський, визнаний майстер живописних вражень і колористичних роздумів, педагог-просвітитель, уже більше 30 років виховує студентів на художньо-графічному факультеті Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К.Д. Ушинського, передаючи традицію одеської мистецької школи.

Творчість Лозовського можна визначити як «музично-поетичний реалізм». Слідом за імпресіоністами, митцями Товариства південно-російських художників, одеськими майстрами ХХ – початку ХХІ ст. сучасний живописець обрав для себе основним методом – роботу на відкритому повітрі – пленер. «Мінливість у сталості» і «незмінність у скороминущості» Лозовський шукає і знаходить у, на перший погляд,

простих пейзажних мотивах. Його надихають мальовничі місця різних регіонів України, але особливе місце в його творчості займає багатогранний колоритний образ Одеси.

Живописець виробив унікальний метод поетапної багатосеансної роботи на пленері, в якому логічне освоєння світу поєднується зі здатністю тонко відчувати цінність кожної неповторної миті життя. Системний підхід автора включає пошук і створення вивіреної, продуманої композиції, а потім тривале терпляче спостереження світлових і колірних станів мотиву і, нарешті, емоційне втілення в кольорі.

Живопис Лозовського можна назвати «перламутровим». Кожне полотно майстра висвічує міради відтінків виразних і ледве вловимих мазків-відблисків, що складаються в оці уважного глядача в колірні симфонії. Постійне спостереження і робота з натури на пленері дозволяє простежити найтонші нюанси зміни предметного кольору у рухомому світло-повітряному середовищі холодно-сніжною зимою, соковитою весною, «розплавленим» літом або «вогненною» осінню і передати це в живопису. Героями пейзажів-картин і пейзажів-етюдів Лозовського стають (словами М. Волошина) «вологе світло і матові тіні», «туманні сяйва і промені», «кипіння вод і ртутний блиск парчі».

З дитинства знайомий з музикою (мати – музикант і педагог), художник створює в мальовничих композиціях музичні ритми за допомогою пластики ліній та силуетів, що народжують напругу внутрішнього життя форми. Вибудовуючи ритмічний малюнок, Лозовський не тільки організує сприйняття картини в часі, а й передає відчуті ним настрої мотиву: *adagio* (повільно, спокійно), *andante* (невимушено, не поспішаючи), *animato* (жваво) або *allegro* (весело і швидко). Живопис, як і музика, здатна не тільки втілювати настрій, але і створювати його. Сяючі пейзажі Сергія Лозовського пробуджують у глядача відчуття радості від краси навколишнього світу.